LLEI 13/2012, DE 20 DE NOVEMBRE, DE MESURES URGENTS PER A L'ACTIVACIÓ ECONÒMICA EN MATÈRIA D'INDÚSTRIA I ENERGIA, NOVES TECNOLOGIES, RESIDUS, AIGÜES, ALTRES ACTIVITATS I MESURES TRIBUTÀRIES[1]

(BOIB núm. 177, de 29 de novembre de 2012)

PREÀMBUL

I

La situació de crisi econòmica actual i el nombre de persones sense feina que engreixen les llistes de l'atur requereixen que, de manera urgent, s'aprovin un seguit de normes per aplicar uniformement en tot el territori que ajudin i fomentin l'activitat econòmica en l'àmbit de la comunitat autònoma.

La destrucció d'ocupació és notòria. La xifra de persones en atur del quart trimestre de 2011 a les Illes Balears arriba a 146.500, la qual cosa representa un augment del 13,95 % en relació amb la del quart trimestre de 2010 i del 33,7 % sobre la del tercer trimestre de 2011, si bé aquesta darrera dada es deu als efectes de l'estacionalitat. D'aquesta manera, la taxa d'atur del quart trimestre de 2011 se situa en el 25,2 %, tres punts percentuals per sobre de la del mateix període de 2010 (22,2 %) i per sobre de la taxa nacional (22,90 %). Tot i que durant el primer trimestre de 2012 la tendència de les xifres d'atur ha estat descendent, des d'una perspectiva anual creix el 9,07 %.

[1] Aquesta Llei s'ha vist afectada per les disposicions següents: Llei 7/2013, de 26 de novembre, de règim jurídic d'instal·lació, accés i exercici d'activitats a les Illes Balears (BOIB núm. 166, de 30 de novembre de 2013); Llei 12/2015, de 29 de desembre, de pressuposts generals de la comunitat autònoma de les Illes Balears per a l'any 2016 (BOIB núm. 189 Ext., de 30 de desembre de 2015); Llei 4/2017, de 12 de juliol, d'indústria de les Illes Balears (BOIB núm. 88, de 20 de juliol de 2017); Llei 6/2018, de 22 de juny, per la qual es modifiquen diverses normes de l'ordenament jurídic de les Illes Balears en matèria de turisme, de funció pública, pressupostària, de personal, d'urbanisme, d'ordenació farmacèutica, de transports, de residus i de règim local, i s'autoritza el Govern de les Illes Balears per aprovar determinats textos refosos (BOIB núm. 78, de 26 de juny de 2018); Llei 3/2019, de 31 de gener, agrària de les Illes Balears (BOIB núm. 18, de 9 de febrer de 2019); Decret llei 2/2023, de 6 de març, de mesures urgents en matèria del servei públic discrecional del transport de persones viatgeres i en altres matèries vinculades a sectors econòmics (BOIB núm. 30, de 9 de març de 2023); Decret llei 3/2024, de 24 de maig, de mesures urgents de simplificació i racionalització administratives de les administracions públiques de les Illes Balears (BOIB ext. núm. 71, de 28 de maig de 2024); Llei 7/2024, d'11 de desembre, de mesures urgents de simplificació i racionalització administratives de les administracions públiques de les Illes Balears (BOIB ext. núm. 162, de 13 de desembre de 2024); Decret llei 6/2025, de 5 de setembre, de mesures urgents per accelerar projectes estratègics que contribueixin a la transformació econòmica de les Illes Balears (BOIB núm. 119, de 6 de setembre de 2025), i Llei 4/2026, d'11 de juny, de mesures urgents per accelerar projectes estratègics que contribueixin a la transformació econòmica de les Illes Balears i altres mesures de simplificació i racionalització administratives (BOIB núm. 74, de 13 de juny de 2026). Vegeu, també, la Resolució del Parlament de les Illes Balears per la qual, no havent estat convalidat el Decret llei 6/2025, de 5 de setembre, de mesures urgents per accelerar projectes estratègics que contribueixin a la transformació econòmica de les Illes Balears (RGE núm. 13877/25) queda derogat (BOIB núm. 134, de 9 d'octubre de 2025).

D'altra banda, les dades d'atur per sectors es mantenen des de l'any 2009 amb molt poques variacions en l'agricultura, activitat en què es passa de 600 persones en atur el mes d'abril de 2009 a 1.000 durant el mateix mes de 2011; la indústria, sector en el qual hi ha 300 persones més en atur en el mateix període; o la construcció, amb una reducció de la desocupació de 300 persones durant el mateix període. Contràriament, el nombre de persones en atur en el sector dels serveis experimenta un fort augment, i passa de 48.400 l'abril de 2009 a 57.100 l'abril de 2011.

Pel que fa a l'evolució del total d'empreses a les Illes Balears, també ha estat negativa. Així, mentre que l'any 2009 es computaven 91.826 empreses, l'any 2011 n'hi havia 87.461; és a dir, una reducció del 4,75 %. A més, pràcticament el 50 % d'empreses corresponia a persones físiques: 45.820 l'any 2009, que passaren a 43.371 l'any 2011, amb una disminució del 5,34 %.

Les xifres d'atur indicades i la destrucció de teixit empresarial posen de manifest la gravetat de la situació econòmica i la necessitat d'adoptar mesures de caràcter extraordinari i urgent que facilitin de manera immediata la creació d'empreses i, consegüentment, la generació d'ocupació.

En aquest sentit, i davant el convenciment que és la societat civil la que ha de portar la iniciativa en la innovació, la implantació d'empreses, l'augment de riquesa i la creació de llocs de treball, és obligat col·laborar-hi creant el marc adequat per a això amb l'aprovació de normes que, d'una banda, redueixin la burocràcia administrativa de manera important i, d'una altra, eliminin requisits i exigències en la tramitació dels expedients administratius, la qual s'ha anat incrementant sense cap necessitat amb el pas dels anys. Això no ha d'implicar que es perdin garanties, una part de les quals es mantenen amb procediments més àgils que els actuals.

La societat balear és una societat de creadors i emprenedors, tal com acredita la nostra pròpia història. A les Illes Balears, malgrat els problemes que representen tant la insularitat com la doble insularitat a les illes menors, s'ha sabut crear un gran nombre d'indústries i activitats que han elaborat al llarg de la nostra història productes de molta qualitat: calçat, bijuteria, mobles, moda, vi, formatge, etc. Aquests emprenedors necessiten uns poders públics que donin suport a aquestes activitats reduint els procediments administratius necessaris i eliminant determinades traves administratives que l'únic que fan és dificultar el naixement d'aquests emprenedors. L'emprenedor ha de trobar les portes obertes i el camí lliure per poder crear les seves empreses, desenvolupar les seves activitats, fabricar nous productes i, sobretot, crear nous llocs de treball, amb la finalitat de superar la conjuntura econòmica de crisi actual.

Així, la possibilitat de declaració d'utilitat pública d'energies renovables i les mesures d'estalvi d'energia que es preveuen en el capítol II s'adrecen a aconseguir l'eficiència energètica en els sectors primari, industrial, residencial i terciari, a més de possibilitar la implantació d'energies renovables i autòctones, facilitant la construcció de les infraestructures necessàries per proveir la demanda energètica i fer-ho amb la qualitat necessària.

I amb la possibilitat de considerar, d'acord amb el capítol III d'aquesta llei, i en el marc de l'incís final de l'article 24.2 de la Llei 6/1997, de 8 de juliol, del sòl rústic de les Illes Balears, que l'aprovació dels projectes d'implantació de les instal·lacions de

telecomunicacions per part de l'òrgan competent de l'administració autonòmica determina, en els casos en què la implantació hagi de tenir lloc en sòl rústic, que no sigui necessària la declaració d'interès general a què es refereix la llei esmentada, es pretén afavorir la instal·lació i l'explotació de xarxes de comunicacions electròniques i donar cobertura a tot el territori autonòmic.

II

Efectivament, i pel que fa a la matèria d'indústria i energia, es consideren l'energia i les noves fonts energètiques matèries de gran interès, la qual cosa està motivada pel compliment dels criteris que emanen de la Unió Europea. En concret, en els objectius per a 2020 s'estableix la necessitat d'assolir les quotes següents: promoure les energies renovables fins al 20 %, reduir les emissions de gasos d'efecte hivernacle en un 20 % i estalviar el 20 % del consum d'energia amb més eficiència energètica. A més, la creació de noves indústries sobre la base de les noves fonts d'energia pot dur com a conseqüència la diversificació de l'activitat econòmica balear i la creació de nous llocs de treball en aquests sectors.

Per aquest motiu, i per poder complir els objectius esmentats, s'estableix un mètode senzill mitjançant la declaració d'utilitat pública, sempre des del punt de vista autonòmic, i es manté la capacitat d'intervenció dels consells insulars i dels ajuntaments en el procediment establert.

Per altra banda, la biomassa, tant la d'origen agrícola com la d'origen forestal, s'ha convertit en una energia que s'ha de potenciar, a partir de dos paràmetres fonamentals: la protecció mediambiental motivada per l'ús d'un combustible d'emissió zero de diòxid de carboni i la protecció contra incendis dels boscs, per facilitar les operacions de neteja i aprofitar-ne el resultat.

En aquest sentit, es considera que els projectes energètics, d'indubtable interès social i utilitat pública, tenen una dimensió supramunicipal, atès que les infraestructures i les dotacions que es requereixen per implantar aquests projectes necessiten assentar-se sobre més d'un terme municipal o, assentant-se en un mateix terme municipal, tenen una incidència que transcendeix l'àmbit municipal per la seva magnitud, importància o característiques especials. A més, un dels pilars del futur econòmic són les energies renovables, la qual cosa ha de permetre també arribar al compliment dels objectius d'emissions.

Pel que fa a la matèria de noves tecnologies, és cert que la investigació, el desenvolupament i la innovació són ja el present i el futur de la nostra societat. Són indispensables en la modernització i el manteniment de la indústria actual, com també en la creació de noves indústries.

La simplificació i la millora dels procediments administratius han de ser una aspiració contínua de les administracions públiques, que estan obligades a proporcionar un servei més àgil a la ciutadania.

Per això, la implantació de les noves tecnologies en la xarxa empresarial balear no es pot demorar en el temps, ja que és necessària per aconseguir que les nostres empreses siguin més competitives tant en l'àmbit nacional com en l'internacional.

En resum, el futur econòmic inclou dos pilars fonamentals: d'una banda, la implantació de les noves tecnologies de la informació, que implica facilitar les instal·lacions de telecomunicacions, i, d'una altra, la implantació de les energies renovables per arribar al compliment dels objectius d'emissions.

III

En el capítol IV, relatiu a activitats, se simplifiquen els procediments administratius per impulsar i facilitar l'activitat privada, en especial la implantació de noves empreses, i es reserva la necessitat del permís d'instal·lació únicament per a les activitats permanents majors, les quals, així mateix, es delimiten de bell nou, com també les activitats permanents menors i les innòcues, l'exercici de les quals només requereix la presentació d'una declaració responsable, tot això en concordança, a més, amb el que disposa el recent Reial Decret Llei 19/2012, de 25 de maig, de mesures urgents de liberalització del comerç i de determinats serveis.

Així mateix, en aquest capítol IV s'estableixen algunes mesures que emanen de les aportacions a les reglamentacions de l'Estat i autonòmiques que ha efectuat la Unió Europea, en concret tot el que fa referència a solucions alternatives.

En el capítol V s'estableixen unes mesures relatives al tractament de residus, orientades a donar una solució a les deixalles d'origen animal i residus sanitaris del grup II, que es poden tractar a les plantes de residus sòlids urbans actualment existents a l'illa de Mallorca, aplicant un preu reduït i sense necessitat de fer importants inversions a les plantes existents; a l'establiment d'una tarifa específica per al tractament dels llots procedents de les estacions depuradores d'aigües residuals; a la possibilitat que la comunitat autònoma autoritzi el gestor del servei públic insular de tractament de residus a importar combustible derivat de residus, a fi d'optimitzar les plantes existents, com també l'establiment d'una fiança única en matèria de residus de construcció i demolició, l'exempció de constituir determinades garanties en matèria de residus i autoritzacions ambientals integrades, la bonificació a les entitats locals de la taxa de recollida de transport i tractament de residus de construcció i demolició, la possibilitat d'utilització de les escòries tractades procedents de les plantes d'incineració de residus sòlids urbans i el pagament d'una tarifa específica per al tractament de la fracció orgànica de residu municipal (FORM).

Finalment, en el capítol VI s'estableix una disposició relativa a l'atorgament de concessions d'aigües subterrànies per a usos agrícoles i ramaders a les unitats hidrològiques classificades, amb la possibilitat d'atorgar un màxim de 4 hm a determinades explotacions agrícoles3, projectes de noves inversions i regularització d'instal·lacions agrícoles i ramaderes existents que no disposin d'aigües suficients per a la seva activitat. Aquesta possibilitat es justifica en el fet que els nivells de les reserves hídriques a les Illes Balears es mantenen estabilitzats des de fa una dècada, en els mateixos informes d'organismes públics i en la disminució de la superfície agrícola de reguiu i de les explotacions ramaderes en els darrers deu anys.

La norma es completa amb cinc disposicions addicionals, relatives, respectivament, a la tramitació d'informes preceptius entre diverses administracions, a una declaració d'utilitat pública a efectes d'expropiació forçosa, a la declaració responsable o comunicació prèvia

en determinades obres, a l'ús del masculí genèric en les denominacions i a la presentació d'un projecte de llei d'energia; una de transitòria, per als expedients en tramitació que resultin afectats per les noves normes que es contenen en la llei; una de derogatòria; i deu de finals, per les quals es fixa l'entrada en vigor de la norma i es modifiquen puntualment la Llei 6/2010, de 17 de juny, per la qual s'adopten mesures urgents per a la reducció del dèficit públic; la Llei 12/2010, de 12 de novembre, de modificació de diverses lleis per a la transposició a les Illes Balears de la Directiva 2006/123/CE, de 12 de desembre, del Parlament Europeu i del Consell, relativa als serveis en el mercat interior; la Llei 1/2007, de 16 de març, contra la contaminació acústica de les Illes Balears; la Llei 16/2006, de 17 d'octubre, de règim jurídic de les llicències integrades d'activitat de les Illes Balears; la Llei 11/2006, de 14 de setembre, d'avaluacions d'impacte ambiental i avaluacions ambientals estratègiques a les Illes Balears; la Llei 5/2003, de 4 d'abril, de salut de les Illes Balears; la Llei 11/2001, de 15 de juny, d'ordenació de l'activitat comercial a les Illes Balears; i la Llei 2/1993, de 30 de març, de creació del Parc Balear d'Innovació Tecnològica.

CAPÍTOL I
OBJECTE

Article 1. Objecte

Aquesta llei té per objecte establir diverses mesures normatives urgents en matèria d'indústria i energia, noves tecnologies, residus i aigües i altres activitats.

CAPÍTOL II
INDÚSTRIA I ENERGIA

Article 2. Utilitat pública[2]

1. Les instal·lacions de generació, transport i distribució d'energia elèctrica i les infraestructures elèctriques de les estacions de recàrrega de vehicles elèctrics de potència superior a 250 kW són declarades d'utilitat pública d'acord amb el que estableix l'article 54 de la Llei 24/2013, de 26 de desembre, del sector elèctric, a l'efecte de l'expropiació forçosa dels béns i drets necessaris per al seu establiment i de la imposició i l'exercici de la servitud.

2. Sens perjudici de la legislació bàsica sectorial, poden ser declarades d'utilitat pública, segons el seu interès públic i energètic, les instal·lacions d'aprofitament tèrmic de l'energia solar i/o de la biomassa, les xarxes de distribució de fred i/o calor, l'aprofitament de l'energia geotèrmica i les d'emmagatzematge no elèctric per l'òrgan competent en matèria d'energia, a l'efecte de la declaració d'interès general en els termes que preveu l'apartat 2 de l'article 24 de la Llei 6/1997, de 8 de juliol, del sòl rústic de les Illes Balears, sense que, en cas d'inversions en matèria d'energies renovables, sigui aplicable la prestació compensatòria per usos i aprofitaments excepcionals, que recull l'article 17 de la Llei esmentada.

[2] Article modificat pel DL 2/2023, de 6 de març, esmentat en la nota 1.

3. *Les instal·lacions de producció d'energia elèctrica a partir de fonts d'energia renovables (energia eòlica, solar o hidràulica, biomassa, energia procedent de la mar o d'altres de semblants), segons el seu interès energètic o d'aprofitament d'espais degradats, poden sol·licitar a la direcció general competent en matèria d'energia el reconeixement de la utilitat pública a l'efecte de la declaració d'interès general en els termes que preveu l'apartat 2 de l'article 24 de la Llei 6/1997, de 8 de juliol, del sòl rústic de les Illes Balears, sense que, en cas d'inversions en matèria d'energies renovables, sigui aplicable la prestació compensatòria per usos i aprofitaments excepcionals, que recull l'article 17 de la Llei esmentada*.[3]

4. [4]Les instal·lacions de transport i distribució d'energia elèctrica poden sol·licitar a la direcció general competent en matèria d'energia el reconeixement de la utilitat pública a l'efecte de la declaració d'interès general a què es refereix l'apartat 2 de l'article 24 de la Llei 6/1997, de 8 de juliol, del sòl rústic de les Illes Balears. En aquests casos no es pot exigir la prestació compensatòria per a usos i aprofitaments excepcionals a què es refereix l'article 17 de la Llei esmentada.

El que s'estableix en el paràgraf anterior és aplicable igualment a les infraestructures elèctriques de les estacions de recàrrega de vehicles elèctrics de potència superior a 250 kW, i igual o superior a 50 kW a l'illa de Formentera. En aquests casos no es pot exigir la prestació compensatòria esmentada.

5. La declaració d'utilitat pública o el seu reconeixement té els mateixos efectes que els que regulen els articles 25, 26.5 i 26.6 del Pla Director Sectorial Energètic de les Illes Balears, aprovat pel Decret 96/2005, de 23 de setembre, pel qual s'aprova definitivament la revisió del Pla Director Sectorial Energètic de les Illes Balears.

Article 3. Procediment per a la declaració d'utilitat pública, el reconeixement d'utilitat pública o la declaració d'interès autonòmic energètic[5]

1. El procediment per a la declaració d'utilitat pública o el reconeixement d'utilitat pública de les instal·lacions esmentades en l'article anterior, així com per a la declaració d'interès autonòmic energètic, inclou els tràmits següents:

a) Presentació de la sol·licitud de declaració d'utilitat pública, de reconeixement d'utilitat pública o de declaració d'interès autonòmic energètic acompanyada de la documentació tècnica que s'estableixi per ordre del conseller competent en matèria d'energia.
b) Admissió a tràmit i avaluació, si escau, de la sol·licitud de declaració d'utilitat pública, de reconeixement d'utilitat pública o de declaració d'interès autonòmic energètic per part de la direcció general competent en matèria d'energia.
c) En cas d'admissió a tràmit:

[3] El DL 6/2025, de 5 de setembre, esmentat en la nota 1, d'acord amb el que disposa la seva DT 3a.1.a), ha deixat sense efecte aquest apartat. Vegeu, també, DT 4a.1.a) de la Llei 4/2026, d'11 de juny, esmentada en la nota 1.

[4] Apartat modificat pel DL 3/2024, de 24 de maig, esmentat en la nota 1. Vegeu, també, Llei 7/2024, d'11 de desembre, esmentada en la nota 1.

[5] Article modificat per la Llei 7/2024, d'11 de desembre, esmentada en la nota 1.

1r. Tràmit d'informació pública: consisteix en la publicació en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears* de l'anunci relatiu a la sol·licitud d'autorització administrativa, utilitat pública, reconeixement d'utilitat pública o interès autonòmic energètic. S'ha de publicar tota la informació que consta en la sol·licitud de l'expedient a la pàgina web de la direcció general competent en matèria d'energia. Aquesta informació pública és suficient als efectes dels tràmits d'autorització administrativa prèvia o construcció.

2n. Sol·licitud d'informes a altres administracions i, en tot cas, al consell insular i als ajuntaments corresponents sobre la conformitat o l'oposició al projecte, els quals han d'emetre l'informe respectiu en un termini màxim de trenta dies, de manera que la manca d'emissió de l'informe en aquest termini s'ha d'entendre que implica la conformitat de la institució respectiva.

3r. Comunicació als titulars de béns i drets afectats, i atorgament d'un termini d'un mes per formular-hi al·legacions des de la recepció de la notificació corresponent.

4t. Resolució del director general competent en matèria d'energia.

2. Tot allò que no es defineix en aquest procediment s'ha d'ajustar amb caràcter supletori al procediment definit en la Llei 24/2013, de 26 de desembre, del sector elèctric; en la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs; en la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, i en la normativa legal en matèria d'impacte ambiental, si escau.

Article 4. Integració de la producció d'energia renovable en el medi rural
Derogat[6]

Article 5. Òrgan competent en la gestió de l'extracció i el tractament de la biomassa vegetal
Derogat[7]

Article 6. Gestors de biomassa vegetal
Derogat[8]

Article 7. Punts de recollida i tractament de biomassa vegetal
Derogat[9]

Article 8. Punts d'emmagatzematge i transferència de biomassa vegetal
Derogat[10]

[6] Article derogat per la Llei 3/2019, de 31 de gener, esmentada en la nota 1.
[7] Article derogat per la Llei 3/2019, de 31 de gener, esmentada en la nota 1.
[8] Article derogat per la Llei 3/2019, de 31 de gener, esmentada en la nota 1.
[9] Article derogat per la Llei 3/2019, de 31 de gener, esmentada en la nota 1.
[10] Article derogat per la Llei 3/2019, de 31 de gener, esmentada en la nota 1.

CAPÍTOL III
NOVES TECNOLOGIES

Article 9. Interès general

D'acord amb el que preveu l'incís final de l'article 24.2 de la Llei 6/1997, de 8 de juliol, del sòl rústic de les Illes Balears, en relació amb l'article 24.1.f) de la mateixa llei, l'aprovació dels projectes d'implantació a què es refereix l'article 10 d'aquesta llei, implica, en tot cas, la declaració d'interès general, amb independència que la infraestructura corresponent estigui prevista o no en els instruments de planejament general o en els instruments d'ordenació territorial, inclosos el Pla Director Sectorial de Telecomunicacions i els plans de desplegament que es puguin aprovar.

Article 10. Construcció de noves instal·lacions de telecomunicacions

1. La instal·lació de xarxes radioelèctriques en qualsevol tipus de sòl, així com la construcció d'altres instal·lacions de telecomunicacions en sòl rústic, exigeix l'aprovació prèvia del projecte d'implantació corresponent per part de la direcció general competent en matèria de telecomunicacions.

Les persones interessades han de presentar, juntament amb el projecte d'implantació, la documentació que preveu el Pla Director Sectorial de Telecomunicacions, així com també la resta de la documentació tècnica que, mitjançant una resolució, estableixi el director general competent en matèria de telecomunicacions.

2. En tot cas, les instal·lacions i les construccions de telecomunicacions s'han d'adaptar a l'ambient en què s'hagin d'ubicar, d'acord amb el que preveu l'article 10.2 del text refós de la Llei del sòl, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 2/2008, de 20 de juny.

CAPÍTOL IV
ACTIVITATS[11]

(...)

CAPÍTOL V
TRACTAMENT DE RESIDUS

Article 17. Deixalles d'origen animal i residus sanitaris del grup II

1. El tractament de les deixalles d'origen animal, categories 1, 2, i 3 del Reglament CE 1069/2009 del Parlament Europeu i del Consell de 21 d'octubre de 2009, pel qual s'estableixen normes sanitàries aplicables als subproductes animals i productes derivats no destinats al consum humà, com també dels residus sanitaris del grup II (codis 18.01 i 18.02, no perillosos, de la llista europea de residus) del Decret 136/1996, de 5 de juliol, es pot fer a les plantes de tractament de residus urbans actualment existents a l'illa de Mallorca si compleixen els requisits establerts en el Reglament CE 1069/2009, de 21

[11] Capítol (art. 11 a 16) derogat per la Llei 7/2013, de 26 de novembre, esmentada en la nota 1.

d'octubre, en el Reglament UE 142/2011, de 25 de febrer, en la normativa estatal bàsica que hi sigui aplicable, i sempre que disposin de les autoritzacions sectorials concurrents.

2. Per altra banda, aquests residus es poden tractar a les Illes Balears mitjançant eliminació en cel·les específiques ubicades en un abocador autoritzat, i sempre que aquest mètode de tractament s'implementi segons la normativa europea esmentada.

3. Els residus MER (codis LER 02.02.03 i/o 02.02.99) s'han de tractar a les plantes de tractament de residus sòlids autoritzades, amb el compliment de la normativa europea en matèria de SANDACH.

4. En el cas d'instal·lacions públiques de tractament conjunt amb altres tipus de residus, el preu aplicable al tractament de les restes d'animals morts i d'escorxador que provenen del sector primari, incloent-hi els MER, com també de la indústria càrnia en general, ha de ser específic i reduït, i s'ha d'aplicar una bonificació de fins al 70 % del preu general per als altres residus.

Article 18. Llots d'estacions depuradores d'aigües residuals

1. El tractament dels llots procedents de les estacions depuradores d'aigües residuals previst en el Pla director sectorial per a la gestió dels residus urbans de Mallorca, que no es poden rebutjar, requereix el pagament d'una tarifa específica que ha d'abonar el productor i que ha de ser prèviament aprovada pel Consell Insular de Mallorca.

2. En el procediment d'aprovació d'aquesta tarifa específica s'ha de garantir, en tot cas, la participació dels productors dels llots, que són les entitats gestores de les estacions depuradores d'aigües residuals, i s'ha de calcular segons els costs reals del tractament dels llots, sense incloure-hi altres conceptes.

Article 19. Trasllat i tractament de combustible derivat de residus que provenen de la Unió Europea

Derogat[12]

Article 20. Fiança única en matèria de residus de construcció i demolició

1. Els productors de residus de construcció i demolició vinculats al subministrament de serveis energètics, de comunicacions, subministrament i sanejament d'aigua, que restin obligats a dipositar una fiança per les seves obres, poden fer-ho mitjançant una fiança única anual.

2. El càlcul de la fiança s'ha de fer aplicant el 125 % del major dels valors següents:

a) La previsió de costs per gestionar correctament els residus prevists a les obres de l'any següent, segons el procediment establert en l'article anterior.
b) Els costs dels residus efectivament tractats a les plantes de tractament degudament autoritzades per a les obres de l'any anterior.

3. Per a la constitució de la fiança única s'ha de presentar una declaració responsable formulada pel productor, en la qual ha de figurar l'estimació de residus que s'han de generar per tipologies durant l'any natural següent. Aquesta declaració s'ha de presentar abans de finalitzar el mes d'octubre de l'any natural anterior al departament competent

[12] Article derogat per la Llei 6/2018, de 22 de juny, esmentada en la nota 1.

en matèria de residus del Consell Insular de Mallorca. Un cop que la declaració hagi rebut l'informe favorable, s'ha de procedir a l'ingrés de la fiança, mitjançant alguna de les formes previstes en l'article anterior. Aquesta fiança ha d'estar constituïda en tot cas abans de l'1 de gener de l'any següent.

4. La devolució de la fiança única requereix la presentació de la corresponent sol·licitud per part del productor, en la qual s'han d'acreditar les obres executades l'any corresponent i s'han d'indicar el número de llicència municipal i les tones de residus generades en cadascuna de les obres, el certificat del gestor autoritzat dels residus que n'indiqui la procedència, les quantitats aportades i les dates, i l'informe favorable del Consell Insular de Mallorca per a la devolució.

Article 21. Garanties en matèria de residus i autoritzacions ambientals integrades
Derogat[13]

Article 22. Mesures tributàries

Les entitats locals de la comunitat autònoma de les Illes Balears poden establir una bonificació de fins al 50 % en les taxes de recollida, transport i tractament de residus de demolició i construcció, quan els productors o posseïdors siguin administracions públiques o entitats del sector públic.

Article 23. Escòries

Les escòries tractades procedents de les plantes d'incineració de residus sòlids urbans es poden valoritzar per a la restauració d'espais mediambientalment degradats que disposin d'un pla de restauració aprovat, i sempre que compleixin la condició de residu inert de conformitat amb el que estableix la Decisió del Consell de 19 de desembre de 2002, per la qual s'estableixen els criteris i procediments d'admissió de residus en abocadors, d'acord amb l'article 16 i l'annex II de la Directiva 1999/31/CEE.

Article 24. Fracció orgànica de residu municipal (FORM)[14]

El tractament de la fracció orgànica de residu municipal (FORM) pot subjectar-se al pagament d'una tarifa específica calculada segons els costos reals del seu tractament que, a l'illa de Mallorca, serà aprovada, si n'és el cas, pel Consell Insular de Mallorca.

CAPÍTOL VI
AIGÜES

Article 25. Atorgament de concessions d'aigües subterrànies per a usos agrícoles i ramaders

1. Es poden atorgar a les unitats hidrogeològiques classificades concessions d'aigües subterrànies per a usos agrícoles i ramaders fins a un màxim de 4 hectòmetres cúbics, que s'han de distribuir per illes segons la seva superfície agrària útil.

[13] Article derogat per la Llei 12/2015, de 29 de desembre, esmentada en la nota 1.
[14] Article modificat per la Llei 4/2017, de 12 de juliol, esmentada en la nota 1.

2. Poden sol·licitar aquestes concessions:

a) Els titulars d'explotacions agràries incloses en el Registre d'Explotacions Prioritàries de la conselleria competent en matèria d'agricultura.
b) Els promotors de projectes de noves inversions en matèria agrícola i ramadera, que s'hauran d'inscriure en el Registre d'Explotacions Agràries.
c) Els titulars d'instal·lacions agrícoles i ramaderes existents que no disposin d'aigua suficient, amb títol habilitant, per a la seva activitat.

3. Les sol·licituds han d'anar acompanyades, a més de la documentació prevista en l'article 184 del Reglament del domini públic hidràulic, aprovat pel Reial Decret 849/1986, d'11 d'abril, d'un estudi agronòmic, que ha de contenir com a mínim una memòria explicativa de l'activitat agrícola o ramadera que s'ha de desenvolupar, la superfície afectada per l'activitat, el sistema de reg, el tipus de cultiu, el volum màxim anual necessari i les necessitats hídriques mes a mes.

El sistema de reg proposat ha de garantir una utilització eficient de l'aigua, d'acord amb el tipus de cultiu i d'explotació, i les millors tècniques disponibles.

La Direcció General de Recursos Hídrics ha d'avaluar l'adequació de l'estudi agronòmic quant a les necessitats d'aigua en funció del tipus de cultiu i d'explotació agrícola o ramadera.

4. S'autoritza el conseller competent en matèria de recursos hídrics perquè, mitjançant una ordre, pugui augmentar o disminuir la quantitat d'hectòmetres cúbics indicada en l'apartat 1 anterior, en funció de les disponibilitats hídriques reals i la demanda existent.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

Disposició addicional primera. Tramitació d'informes preceptius d'altres administracions

En els casos en què, en l'àmbit d'aquesta llei, sigui preceptiu obtenir informes o llicències de diverses administracions, es pot trametre directament la sol·licitud a cadascuna de les administracions, amb independència que per dictar la resolució definitiva es requereixin tots els informes.

Disposició addicional segona. Declaració d'utilitat pública

D'acord amb l'article 9 de la Llei de 16 de desembre de 1954, d'expropiació forçosa, es declara d'utilitat pública l'estació de bombament i el col·lector de conducció de les aigües residuals generades pel municipi de Búger per a l'estació de depuració de les aigües residuals de Campanet, com també l'accés a l'estació de bombament.

Disposició addicional tercera. Declaracions responsables o comunicacions prèvies en determinades obres

Derogada[15]

[15] Disposició derogada per la Llei 7/2013, de 26 de novembre, esmentada en la nota 1.

Disposició addicional quarta. Denominacions

Totes les denominacions que en aquesta llei apareixen en masculí s'han d'entendre referides també al femení.

Disposició addicional cinquena. Projecte de llei d'energia

El Govern de les Illes Balears presentarà durant l'any 2013 un projecte de llei d'energia que contempli l'aposta per les energies renovables com a eina de sostenibilitat ambiental i econòmica, amb la perspectiva de reduir el sobrecost de generació associat a la nostra condició insular.

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA

Disposició transitòria única. Expedients en tramitació

Els expedients que es tramitin quan entri en vigor aquesta llei han de seguir la tramitació iniciada, si bé els promotors poden optar per desistir-ne i acollir-se a aquesta nova regulació.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

Disposició derogatòria única. Normes que es deroguen

1. Es deroguen la lletra b) del grup 1, la lletra b) del grup 2, i les lletres d) i j) del grup 7, totes de l'annex II de la Llei 11/2006, de 14 de setembre, d'avaluacions d'impacte ambiental i avaluacions ambientals estratègiques a les Illes Balears.

2. Es deroga l'apartat 5 de l'article 20, l'article 26, els capítols I, III i IV del títol IV i els títols I, II i III de l'annex I de la Llei 16/2006, de 17 d'octubre, de règim jurídic de les llicències integrades d'activitat de les Illes Balears.

3. Queden derogats el capítol XXII, relatiu a la taxa pels serveis de controls oficials posteriors en matèria de seguretat alimentària (articles 388 *quadragies* a 388 *quaterquadragies*) i el capítol XXIII, relatiu a la taxa pels serveis de controls oficials posteriors en matèria de salut ambiental (articles 388 *quinquadragies* a 388 *novoquadragies*), del títol VIII de la Llei 11/1998, de 14 de desembre, sobre el règim específic de taxes de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

4. Es deroguen els punts 2 i 3 de l'article 24 del Pla director sectorial per a la gestió dels residus urbans de l'illa de Mallorca, publicat en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears* núm. 35, de 9 de març de 2006.

5. Així mateix, queden derogades totes les normes de rang legal o reglamentari que s'oposin a aquesta llei o la contradiguin.

DISPOSICIONS FINALS

Disposició final primera. Modificació de la Llei 12/2010, de 12 de novembre, de modificació de diverses lleis per a la transposició a les Illes Balears de la Directiva 2006/123/CE, de 12 de desembre, del Parlament Europeu i del Consell, relativa als serveis en el mercat interior

Derogada[16]

Disposició final segona. Modificació de la Llei 6/2010, de 17 de juny, per la qual s'adopten mesures urgents per a la reducció del dèficit públic

S'afegeix un nou apartat, l'apartat 4, a l'article 6 de la Llei 6/2010, de 17 de juny, per la qual s'adopten mesures urgents per a la reducció del dèficit públic, amb la redacció següent:

«4. Excepcionalment, en cas que l'elevat nombre d'òrgans de contractació als quals afecti l'acord marc ho aconselli, i per raons d'economia i d'eficiència, el Consell de Govern pot, per mitjà d'un acord, designar l'òrgan que ha de tramitar i resoldre el procediment de licitació i adjudicació de l'acord marc. Aquest acord del Consell de Govern ha de concretar els òrgans de contractació que hi intervenen i el finançament que assumeix cada un d'aquests òrgans. En aquests casos, no cal que se signi el conveni a què es refereix l'apartat 2 anterior.»

Disposició final tercera. Modificació de la Llei 1/2007, de 16 de març, contra la contaminació acústica de les Illes Balears

1. L'article 10 de la Llei 1/2007, de 16 de març, contra la contaminació acústica de les Illes Balears, queda modificat de la manera següent:

«Article 10. Interpretació dels valors límit en les ordenances municipals

Per establir els valors límit dels nivells d'avaluació sonora, les ordenances municipals que es dictin a l'empara d'aquesta llei i del desplegament reglamentari posterior, o s'hi adaptin, han de considerar els que s'hi expressen com a exigències mínimes. No obstant això, aquestes ordenances poden establir valors límit més restrictius en els casos en què ho considerin oportú, excepte en els supòsits que estableix l'article 12 de la Llei 37/2003, de 17 de novembre, del soroll.»

2. La disposició transitòria segona de la Llei 1/2007 queda modificada de la manera següent:

«Disposició transitòria segona. Ordenances municipals aprovades i zones acústicament saturades

1. Les ordenances municipals aprovades i les zones declarades acústicament saturades abans de l'entrada en vigor d'aquesta llei s'han d'adequar a la legislació bàsica estatal i a aquesta llei abans del 30 de juny de 2013.

2. Fins que no tengui lloc l'adaptació esmentada, són directament aplicables les previsions de la Llei 37/2003, de 17 de novembre, del soroll, els seus reglaments de desplegament parcial i aquesta llei, particularment pel que fa a la prohibició d'activitats

[16] Disposició derogada per la Llei 7/2013, de 26 de novembre, esmentada en la nota 1.

els valors d'emissió acústica dels quals estiguin en els marges i els horaris prevists en la normativa esmentada.»

Disposició final quarta. Modificació de la Llei 16/2006, de 17 d'octubre, de règim jurídic de les llicències integrades d'activitat de les Illes Balears

Derogada[17]

Disposició final cinquena. Modificació de la Llei 11/2006, de 14 de setembre, d'avaluacions d'impacte ambiental i avaluacions ambientals estratègiques a les Illes Balears

1. La lletra d) del grup 3 de l'annex I de la Llei 11/2006, de 14 de setembre, d'avaluacions d'impacte ambiental i avaluacions ambientals estratègiques a les Illes Balears, queda modificada de la manera següent:

«d) Canonades per transportar gas i petroli en sòl rústic a partir de 10 km de longitud amb un diàmetre nominal de canonada de més de 160 mm.»

2. La lletra l) del grup 3 de l'annex I de la Llei 11/2006, de 14 de setembre, d'avaluacions d'impacte ambiental i avaluacions ambientals estratègiques a les Illes Balears, queda modificada de la manera següent:

«l) Instal·lacions fotovoltaiques, incloses les esteses de connexió a la xarxa, següents:

- Instal·lacions de més de 100 kW situades en sòl rústic, llevat que estiguin situades en qualsevol tipus de coberta.
- Instal·lacions de més de 10 kW que estiguin situades en sòl rústic protegit.»

Disposició final sisena. Modificació de la Llei 5/2003, de 4 d'abril, de salut de les Illes Balears

S'afegeix un nou apartat, l'apartat 4, a l'article 48 de la Llei 5/2003, de 4 d'abril, de salut de les Illes Balears, amb la redacció següent:

«4. Quant al control de la seguretat alimentària en la venda ambulant o no sedentària i als mercats municipals permanents o temporals, correspon al municipi exercir les funcions de control i inspecció amb caràcter general. No obstant això, correspon, en tot cas, a l'Administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears exercir la potestat sancionadora en aquesta matèria. Quan sigui necessari per a l'exercici de les seves funcions o per raons d'interès públic, correspon també a l'Administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears la funció inspectora en els àmbits esmentats.»

Disposició final setena. Modificació de la Llei 11/2001, de 15 de juny, d'ordenació de l'activitat comercial a les Illes Balears

L'apartat 1 de l'article 15 de la Llei 11/2001, de 15 de juny, d'ordenació de l'activitat comercial a les Illes Balears, queda modificat de la manera següent:

«1. La implantació, l'ampliació de l'activitat o el trasllat de les instal·lacions destinades a establiments del tipus gran establiment comercial requereixen expressament la

[17] Disposició derogada per la Llei 7/2013, de 26 de novembre, esmentada en la nota 1.

llicència autonòmica, amb caràcter previ a la sol·licitud, si pertoca, del permís municipal d'instal·lació de l'activitat corresponent.

Això no obstant, queden exempts de la necessitat d'obtenir la llicència autonòmica tots els supòsits que formin part de l'àmbit d'aplicació del Reial Decret Llei 19/2012, de 25 de maig, de mesures urgents de liberalització del comerç i de determinats serveis.»

Disposició final vuitena. Modificació de la Llei 2/1993, de 30 de març, de creació del Parc Balear d'Innovació Tecnològica

L'article 2 de la Llei 2/1993 queda modificat de la manera següent:

«Article 2

Als efectes d'aquesta llei s'entén per Parc Balear d'Innovació Tecnològica l'actuació territorial amb àmbit d'influència interinsular, amb la finalitat de crear i d'oferir, en un conjunt unitari, sòl industrial, de serveis, recreacional i comercial en un medi urbanitzat d'alta qualitat, que constitueixi un marc adequat per a la implantació d'activitats vinculades al desenvolupament de tecnologies avançades i a la qualificació dels recursos humans.»

Disposició final novena. Deslegalització

D'acord amb el que preveu la disposició addicional vuitena de la Llei 6/1997, de 8 de juliol, del sòl rústic de les Illes Balears, les normes procedimentals que conté l'article 3 d'aquesta llei es poden modificar per mitjà d'una ordre de la persona titular de la conselleria competent en matèria d'energia.

Disposició final desena. Entrada en vigor

Aquesta llei entra en vigor l'endemà d'haver-se publicat en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears*.